

**A FONTS** pàg 3

Del passaport covid a un altre Nadal atípic: el virus s'acarnissa amb la gent gran

**ESPORTS** pàg 20

Sandra Corcuera: "En el retrorunning mires més a terra que si corres cap endavant"



# línia nord

quinzenal

Montserratí 14/12/2021 · Núm. 125 · linianord.cat

## Volkswagen referma la seva aposta per la Seat de Martorell

El grup confirma la seva voluntat de fabricar un cotxe elèctric a la planta martorellenca a partir del 2025 pàg 10



### En el record

Martorell s'acomiada de Lluís Tomàs pàg 12



Foto: Línia Nord



**SANT ANDREU** pàg 16

L'empresa xinesa GWM renuncia a Nissan: "És un cop molt dur"

**ESPARREGUERA** pàg 18

Tanquem Can Mata, en una prova sobre les males olors

**OLESA** pàg 17

El Parc Rural del Montserrat mostra el seu rebuig a la MAT



**Mura Martorell**  
TETERIA BOTIGA JAPONESA

**Ens trobaràs**

c/Trancesc Santacana 28 Martorell  
insta: @muramartorell  
face: Mura Martorell teteria/tienda japonesa  
WhatsApp: 636 134 311

- VENDA TE A GRANEL
- COMPLEMENTS PER AL TE
- ARTESANIA DEL JAPÓ
- SALÓ DE TE





**Màxima transparència en els nostres preus**  
 Consulta la nostra web: [www.pfb-serveisfuneraris.com](http://www.pfb-serveisfuneraris.com)

**Atenció 24h.**  
**936 660 924**



**LAMPISTERIA I  
 ELECTRICITAT  
 MORALES  
 des de 1924**

*El teu instal·lador de confiança*

**AIRE CONDICIONAT  
 BOMBA DE CALOR  
 NOU GAS ECOLOGIC R-32  
 BOMBA  
 DE CALOR  
 A+**

des de **750€**  
 instal·lació i IVA inclòs



**NO PASSI FRED AQUEST HIVERN**

**CALDERA JUNKERS  
 CERAPUR CONFORT**

des de **1550€**  
 instal·lació i IVA inclòs



**DES DE 60€  
 AL MES**

Amb termostat  
 programador  
 digital sense fils  
 de regal

Caldera THERMOR a partir de 1250€

[www.smorales.es](http://www.smorales.es)

aigua · electricitat · escalfadors · calderes  
 calefacció · aire condicionat  
 butlletins llum

Avinguda Germans Martí, 20 A  
 08760 Martorell\_Barcelona  
 Tel. 93 775 16 74 - 692 229 166  
 WhatsApp: 649 649 927

**EL SEU INSTAL·LADOR DE CONFIANÇA A MARTORELL**

# Encara més vulnerables

» La pandèmia s'acarnissa amb la gent gran: del passaport covid a viure un altre Nadal atípic  
 » El certificat "ha complicat molt la vida" de la població de més de 65 anys diu Amics de la Gent Gran

Albert Alexandre  
**MONTSERRATÍ**



L'edatisme, és a dir, la discriminació cap a la gent gran pel simple fet de tenir una edat avançada, és segons l'Organització Mundial de la Salut (OMS) la tercera raó de discriminació al món, per darrere del masclisme i del racisme.

En els darrers anys, aquesta forma de menyspreu cap a una part de la nostra societat s'ha fet encara més evident. En més d'una ocasió, la pandèmia ha posat sobre la taula el grau de discriminació que experimenten els homes i les dones d'edat avançada. A la situació que van viure les residències cal afegir-hi la soledat que va produir el confinament en les persones grans. A més, en les últimes setmanes, l'obligatorietat del passaport covid per accedir a alguns establiments afecta doblement aquest nínxol de població.

Tal com explica David Ruiz, coordinador dels Serveis interns d'Amics de la Gent Gran, el certificat "ha complicat molt la vida" de la població que té més de 65 anys. "Hi ha moltes persones vacunades que no estan donades d'alta a La Meva Salut, altres que no tenen un telèfon mòbil apte per descarregar-se el certificat i també n'hi ha que no saben com descarregar-lo", afegeix Ruiz.

Davant d'aquesta situació, la manera més senzilla d'aconseguir el document implica o bé demanar que algú proper faci el tràmit o bé anar al Centre d'Atenció Primària (CAP), però aquesta última solució té inconvenients. "Moltes persones grans tenen por de sortir de casa, sobretot pel que veuen a la



La gent gran acaba patint diferents discriminacions a causa del pes que té la tecnologia en qüestions com el passaport covid. Foto: ACN/Blanca Blay

televisió, i envien un familiar a recollir el passaport", diu Ruiz.

Flors Terna, de l'Associació per la defensa de la gent gran (ADEGG), també considera que la manera en què s'ha habilitat el certificat de vacunació deixa desprotegit el col·lectiu. "No paro de rebre trucades de socis i sòcies que em pregunten com descarregar-se el document", es lamenta. Per a ella, aquesta situació només és un dels molts exemples de com el món modern està deixant de banda la gent gran. "Ens trobem amb persones que tenen problemes per saber com funciona un grup de WhatsApp o amb dificultats per poder gestionar els seus comptes bancaris, perquè cada cop hi ha menys atenció presencial", diu la integrant de l'ADEGG. Des de l'associació fan tallers sobre tecnologia per a gent gran, però es

queixen de la manca de recursos per poder-ne fer més quan veuen que es tracta d'una necessitat de primer ordre.

Tanmateix, semblaria que totes les persones grans es troben en aquesta situació. En contra del lloc comú del pensament edatista, que considera que les persones d'edat avançada no entenen res, segons Ruiz hi ha persones grans que han sabut adaptar-se als canvis i descarregar-se sense dificultats el certificat. Això fa que la perspectiva paternalista cap a aquest col·lectiu tampoc sigui la via per solucionar el problema, ja que, segons expliquen des d'Amics de la Gent Gran, "negar les capacitats d'aprenentatge de la gent gran també és edatisme".

#### SEGON NADAL AMB COVID

"L'any passat, amb les restriccions per la pandèmia, les per-

sones grans van estar molt soles durant les festes", diu Ruiz. Per aquest motiu, moltes d'elles enguany no volen tornar a passar per la mateixa situació.

És en aquesta línia que s'emmarca la iniciativa de la Diputació de Barcelona i la Creu Roja #GransLovers. Es tracta d'una campanya amb la qual es vol sensibilitzar sobre "la solitud no volguda entre la gent gran, agreujada per l'actual situació de la covid". Alhora, centenars de voluntaris fan acompanyament de persones grans perquè no se sentin sense ningú en aquestes dates assenyalades.

No és l'única iniciativa per combatre la solitud. ADEGG va un pas més enllà. L'organització fa tallers perquè les persones grans aprenguin a estar soles. "Té molt èxit... Intentem que aprenguin a afrontar els

reptes que la vida implica en aquestes edats: viudetat, la distància amb els fills, deixar de treballar...", explica Terna per afegir que la soledat és una qüestió que "sobretot afecta les dones". Potser semblen coses fàcils d'afrontar per a qui no les viu, però segons afirmen des d'Amics de la Gent Gran, "treure importància a la tristesa de la gent gran és edatisme".

Tot i la bona voluntat d'aquestes iniciatives, no hi ha un sistema d'atenció per a la gent gran prou robust per atendre una població que cada cop és més envellida. Així ho considera l'Institut d'Estudis Regionals i Metropolitans de Barcelona (IERMB), que assenyalava que "la irrupció de la pandèmia de la covid ha fet encara més visibles les febleses de l'actual sistema de cures per a la gent gran".



## Segueix-nos

a les xarxes socials

# @liniaxarxa

facebook

twitter

instagram

## La lupa

# (In)justícia social

per Luz Guilarte (Ciutadans)



Foto: Pexels



El 25 de juliol de 2019 es va signar l'acord de govern de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) entre quatre partits: el PSC, els comuns, ERC i Junts per Catalunya. Després de més de dos anys d'aquest acord, i fent un repàs al mateix, un dels punts en el qual feien més incís era el de la "justícia social", un terme sempre molt utilitzat però que molt poques vegades es porta a la pràctica.

En el preàmbul del document de l'acord es deia el següent: "El territori metropolità no està al marge de les vulnerabilitats socials i econòmiques que afecten moltes de les persones que hi resideixen ni dels problemes ambientals. Això ens porta a reiterar el nostre compromís per garantir un desenvolupament inclusiu, sostenible socialment i ambientalment, que impulsi la innovació cultural i tecnològica i que afronti els reptes de l'emergència climàtica i del futur del territori mateix i de la seva ciutadania des de l'impuls estratègic cap a la transició ecològica i energètica i la participació social activa. En definitiva, una ciutat metropolitana per a tothom, més assequible, més justa socialment, més habitable i saludable".

En un altre apartat del preàmbul es deia: "Així, per fer front a aquestes voluntats i intencions, és essencial mantenir per als pròxims anys un bon funcionament organitzatiu i econòmic de la institució i alhora renovar les iniciatives encaminades a l'impuls de projectes de transició ecològica, energètica i ambiental, l'equilibri territorial, la mobilitat sostenible, el metabolisme urbà i ecològic ambiental i a dinamitzar l'economia i la inclusió social com a eixos transversals de totes les polítiques a realitzar".

També es feia un altre incís: "Un govern que es reafirma en el compromís de continuar impulsant la transparència institucional, la participació, la infor-

mació i la rendició de comptes a la ciutadania". Finalment, l'article 6 de l'acord de govern deia: "La fiscalitat metropolitana ha de ser més justa i ecològica per aconseguir una societat més sostenible ambientalment i que resolgui millor les necessitats socials i la diversitat".

Queda clar, un cop repassat, i amb la distància del temps i dels esdeveniments, que els quatre partits signants de l'acord de govern no han complert els seus compromisos. Un any més, com sempre, a finals d'any ens trobem davant de l'aprovació de les ordenances fiscals de l'AMB i dels seus impostos i taxes. I un any més, malauradament, ens trobem davant de la necessitat de reivindicar i denunciar la injustícia social que suposa el Tribut Metropolità.

## Un any més hem de reivindicar i denunciar la injustícia social que suposa el Tribut Metropolità

Aquest tribut compleix tots els criteris per afirmar el fracàs del govern metropolità i dels quatre partits que el conformen. Des del seu inici, en el mandat anterior, ha tingut una manca de transparència institucional, de participació, d'informació i de rendició de comptes davant de la ciutadania. Ho demostra el fet que hagi estat judicialitzat i que el seu càlcul encara avui sigui un misteri. Malgrat les nombroses reivindicacions per part de diverses plataformes sorgides en contra d'aquest tribut, la resposta dels quatre partits del govern ha estat la indiferència i la negació del problema, tot plegat derivant en una falta greu de transparència i de rendició

de comptes davant de la ciutadania mobilitzada i dels grups polítics com el nostre, Ciutadans, que cada any denunciem aquesta situació.

Aquest tribut no compleix cap dels criteris marcats en l'acord de govern. No és la millor manera per lluitar contra les vulnerabilitats econòmiques i socials. No és la millor manera per crear una ciutat metropolitana per a tothom, més assequible, més justa socialment, més habitable i saludable. Tampoc és la millor manera per tal que l'AMB assoleixi una fiscalitat més justa i ecològica per aconseguir una societat més sostenible ambientalment i que resolgui millor les necessitats socials i la diversitat. És a dir, els diners ingressats amb aquest tribut injust tampoc han servit per veure reflectides unes millores en el benestar i la qualitat de vida de la ciutadania.

Tot això són motius més que suficients per continuar reivindicant que aquesta no és la manera de fer "justícia social", més aviat al contrari. Són motius suficients per continuar reivindicant que volem eliminar aquest tribut profundament injust i que només té un objectiu purament recaptatori. Són motius suficients per continuar donant suport a les plataformes de veïns i veïnes contràries al pagament d'aquest tribut i, en definitiva, són motius suficients per continuar lluitant per revertir aquesta injustícia social.

Si realment ens creiem l'AMB com una entitat amb capacitat per recollir un consens majoritari dels 36 municipis que en formen part, el primer que caldria és que tots els grups polítics representats també s'ho creguin. I que potser cada cop que comença un nou mandat es marquin uns objectius assolibles i transversals que vagin més enllà del pur repartiment de sous i càrrecs, en especial d'aquestes quatre formacions que avui dia formen el govern d'aquesta entitat: PSC, els comuns, ERC i Junts per Catalunya.

Aquí es piula 

El Twitter en paper



@davidcobo\_

La família [de l'incendi de Tetuan], que per irrellevant que sigui era coneguda a l'entorn i tenia una canalla magnífica, no tenia NIE perquè la regularització és el forat on els migrants cauen fins que en passa una d'aquestes. No podien ni inscriure's a demanar un pis d'emergència. Per això estaven allà.



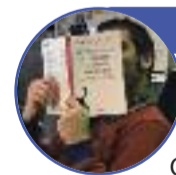
@RebecaCarranco

La gent gran té problemes per descarregar-se digitalment el pasport covid, expliquen al @planta baixatv3. Similar al que els està passant amb la banca online, cada vegada més present, amb penalitzacions per fer coses presencialment, horaris limitats per a les gestions, etc.



@punsix

Et distreus al tren escrivint a l'ordinador. Endolles el mòbil. El seient del costat està lliure. Hi deixes la jaqueta i el telèfon. De cop, notes que algú estira el cable. S'activa l'instint. Et gires i veus un noi amb el mòbil a la mà. El deixa: "Perdón, perdón". Marxa llançant petons.



@mockudrames

[Sobre la defensa de Pi-qué a Amancio Ortega] Quina mania de perseguir els rics amb el tema dels impostos. En comptes de valorar les coses bones que fan pel país. Som la cultura del criticar i criticar. Els rics tenen sentiments, sats? Potser hauríem d'escoltar més els futbolistes i no tant la gent intel·ligent.



Director Editorial: Arnau Nadeu  
Subdirector d'edicions: Albert Ribas

Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anton Rosa (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Olga García (Vallès), Francisco Javier Rodríguez

Dipòsit Legal: B 12314-2013

(l'Hospitalet i Baix Llobregat), Alba Losada (Districtes de Barcelona), Anna Utiel (Montse-ratí) i Toni Delgado (Esports)

Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta  
Dept. Comercial: Lola Gutiérrez  
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011 Diputació de Barcelona

Editor-Gerent: David Centol i Lozano

Director Editorial: Arnau Nadeu

Coordenador de Vendes: Marcelo Villanueva

Coordenadora de Producció gràfica: Marga Moreno

Estratègia digital: Anna Corbatera

Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat



## Els semàfors



## Volkswagen

El grup Volkswagen ha confirmat la seva voluntat de fabricar un vehicle elèctric a la planta de Seat de Martorell a partir del 2025. Es tracta d'una aposta que garanteix la continuïtat de la fàbrica martorellenca.

pàgina 10



## Aj. de Martorell

El govern municipal de Martorell va celebrar el ple extraordinari per nomenar Salvador Esteve com a fill predilecte, tot i que l'oposició havia demanat posposar-lo en senyal de dol per la mort sobtada del portaveu socialista, Lluís Tomàs.

pàgines 10 i 12



## ANDA

L'Associació Naturalista d'Abrera, en col·laboració amb l'Ajuntament, va organitzar a finals de novembre una recollida de residus coincidint amb la Setmana Europea de la Prevenció de Residus. Van recollir 250 quilos de deixalles.

pàgina 17

## El + llegit

línianord.cat

- 1 **Mor Lluís Tomàs, portaveu del PSC de Martorell i exalcalde de Castellví**
- 2 **Operatiu contra el narcotràfic a Sant Andreu i altres municipis**
- 3 **Volkswagen confirma que vol fabricar un vehicle elèctric a Martorell**
- 4 **Llum al final del túnel de Rodalies**
- 5 **Les obres dels nous jutjats de Martorell començaran d'aquí a un any**

## La clau



## En defensa de l'algoritme

per Martí Casamajó, membre de Restarting Badalona

Tot judici just necessita un advocat defensor per a l'acusat, però hi ha acusats de segons quins delictes que els costa déu i ajuda trobar un advocat que els defensi. Crec que abans d'anar a la universitat mai havia sentit la paraula algoritme. Ara la sento cada dia a tota mena de converses i articles d'opinió, segons els quals els algoritmes són misteriosos éssers d'una perfídia satànica. No serà fàcil defensar-los, però algú ho haurà d'intentar, encara que el veredict ja l'han avançat: culpables!

Abans de començar a programar ordinadors vaig aprendre que, per resoldre un problema, hi ha una manera de pensar i estructurar la solució a partir d'una seqüència lògica i finita de passos, cadascun dels quals és una acció concreta i ben definida. Un exemple ben quotidià d'això seria una recepta de cuina o el mètode que ens expliquen a l'escola per fer una multiplicació o una divisió. L'algorísmia s'utilitza des de fa molts segles i és una molt bona eina per estructurar el cap, és a dir, per pensar de manera endreçada a l'hora d'encarar un problema. És per a aquest motiu que, en els últims anys, han sortit multitud d'iniciatives, com code.org, que pretenen introduir l'algorísmia a la canalla per estimular la creativitat, el pensament crític i l'interès per la ciència i la tecnologia amb noves estratègies educatives.

Gairebé 200 anys després que Ada Lovelace escrivís el primer algoritme dissenyat per ser

executat per un ordinador, ja us podeu imaginar com han evolucionat les màquines i els algoritmes que les fan funcionar. Ho han fet fins al punt que ens permeten endevinar el futur amb molt alta fiabilitat, encara que tot depèn de la complexitat del sistema del qual volem predir el seu comportament. Em sorprèn amb quina normalitat i exigència de precisió hem incorporat la previsió meteorològica diària.

DeepMind va saltar a la fama quan els seus algoritmes van ser capaços de derro-

### Els algoritmes els podem utilitzar per fer coses bones o dolentes

tar els millors jugadors d'escacs i go del món, però recentment han estat capaços de predir, en pocs dies i amb precisió atòmica, l'estructura de les proteïnes, cosa que en un laboratori requeriria 10 anys de feina. Això pot facilitar enormement el desenvolupament de nous medicaments amb aplicacions com ara contrarestar la resistència als antibiòtics.

Hi ha una certa paranoia amb els algoritmes. A mi m'es-

tà bé que Spotify em suggereixi músics que no coneixia basant-se en el que dedueix que m'agrada, però miro de ser conscient que també intenta col·locar-me el que li interessa per al seu negoci. O és que no ho han fet sempre el de la botiga de discs o l'emissora de ràdio?

Ara bé, cal ser prudents i tenir clar que les màquines no pensen, ni crec que ho facin mai, però poden actuar de forma molt similar i fer-ho molt ràpidament. Com gairebé qualsevol cosa d'aquest món, els algoritmes els podem utilitzar per fer coses bones o dolentes. O simplement coses absurdes.

En l'era de les pantalles i la distracció, cal advertir dels riscos de pèrdua dramàtica de capacitat de percepció. Aquest és el risc. L'algoritme no és un ésser viu, no pot tenir una experiència i sense experiència no hi pot haver pensament.

El filòsof Josep Maria Esquirol ens dona algunes claus per protegir-nos al seu llibre *La resistència íntima*: existir és, en part, resistir. I sí, ens cal consciència, voluntat i coratge per als setges als quals estem sotmesos. També els dels algoritmes. Alguns.

Així doncs, culpables o innocents?

Línia Nord no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: [opinio@comunicacio21.com](mailto:opinio@comunicacio21.com)

## A les xarxes



#CertificatCovid



#BlindarElCatalà



#ElVirusDesbocat



@RogerSerra33: - Els meus principis m'impedeixen vacunar-me.  
- No podràs entrar a un bar.  
- A la merda els meus principis!

@324cat: ERC no vetarà al Senat, com no ho va fer al Congrés, els comptes de Sánchez. Diuen que se centraran a negociar el blindatge del català a la llei de l'audiovisual.

@lluistovar6: El mapa europeu d'incidència torna a posar en evidència la gravetat de la situació de la covid. Cap regió europea en verd. El centre i nord, en risc extrem.



# La millor inversió (pública) possible

per Oriol Lladó

**E**n els darrers anys hem anat veient com els temes d'habitatge anaven migrant de les pàgines d'economia dels rotatius a les de societat i, fins i tot, a les de política (atesa la urgent i enrevesada agenda legislativa i deliberativa que el tema ha generat al Parlament o al Congrés). De veure l'habitatge com un factor de transacció (un mer bé econòmic, vaja) hem anat passant a una mirada més real; l'habitatge com a vector en el qual es concentren moltes de les grans problemàtiques que avui afecten els nostres veïns. Quan parlem d'habitatge parlem també de fracàs escolar, de salut mental i física, de seguretat i, fins i tot, de crisi climàtica. Parlem, en definitiva, d'oportunitats i de com construïm una societat més justa i segura. És, el de l'habitatge, un factor estructurant. No és només una *comodity*, una mera inversió.

L'emergència habitacional d'ara no és un fenomen nou o sorprenent, sinó que, ben al contrari, és la conseqüència de moltes decisions i omissions acordades fa temps. Val la pena preguntar-se per l'impacte de les decisions (i omissions) que estem assumint avui. L'estem encertant? O un mal diagnòstic i una dèbil planificació estratègica –potser disfressada rere bones intencions– ens estan tornant a lligar les mans de cara al futur? Preguntar-se les coses no hauria de ser mai una pèrdua de temps. Ens hi juguem massa.

En tot cas, és una bona notícia la sensibilització (i mobilització) ciutadana i l'expertesa i sofisticada gestió de dades disponibles. En un horitzó de prudent esperança tenim també els canvis legislatius en tràmit al Parlament i al Govern, i la sòlida aposta pressupostària en els comptes del 2022, que caldria salvaguardar.

Les dades recents indiquen com, després de la Covid, la desigualtat s'ha anat cronificant (més) als nostres barris i ciutats, afectant (de nou) els perfils més vulnerables. I sí, la realitat ens continua mostrant tossudament com els desnonaments segueixen resistint tota moratòria i com, malgrat l'esforç inversor cada vegada més important per part del Govern i els intents legislatius per afavorir l'ampliació de l'oferta, el parc públic d'habitatge continua quedant molt lluny dels estàndards europeus.

ocupacions normalitzades en tantes i tantes finques de la realitat metropolitana) porta associada una provisionalitat i una incertesa amb efectes evidents en l'estabilitat econòmica i emocional de moltes (moltíssimes) famílies, amb impactes clars en la salut mental, el rendiment escolar, les relacions familiars... Això, més la caiguda d'ingressos de moltes famílies, ha fet entrar en crisi, com una reacció encadenada, les comunitats encarregades del manteniment de les façanes i dels espais compartits. Aquest és, de fet, un dels grans temes ocults de l'actualitat metropolitana i que té un evident impacte en la convivència i la seguretat dins de les finques. En els darrers mesos ha augmentat la sinistralitat associada amb el manteniment deficient i les males condicions de salubritat. Com donar-hi resposta?

Perquè el cas és que el parc immobiliari de l'àrea metropolitana és vell, en molts casos precari, poc eficient i molt rígid. Condicions materials que requereixen noves solucions, que han d'anar més enllà dels ajuts habituals (encarcarats i que deixen moltes persones enrere) i que han de tenir una necessària perspectiva comunitària i transversal. Cal, a més, una revisió en profunditat de

la legislació que flexibilitzi tràmits i solucions d'habitabilitat, que afavoreixi un nou disseny que s'adapti als temps actuals, que impulsi amb força la rehabilitació i que sigui molt més exigent pel que fa a la petjada ecològica.

Que les coses no es poden canviar d'un dia per l'altre tothom ho entén, però almenys no ens equivoquem amb les receptes. L'habitatge és una inversió, però no en clau privada sinó pública. És, de fet, la millor inversió possible.

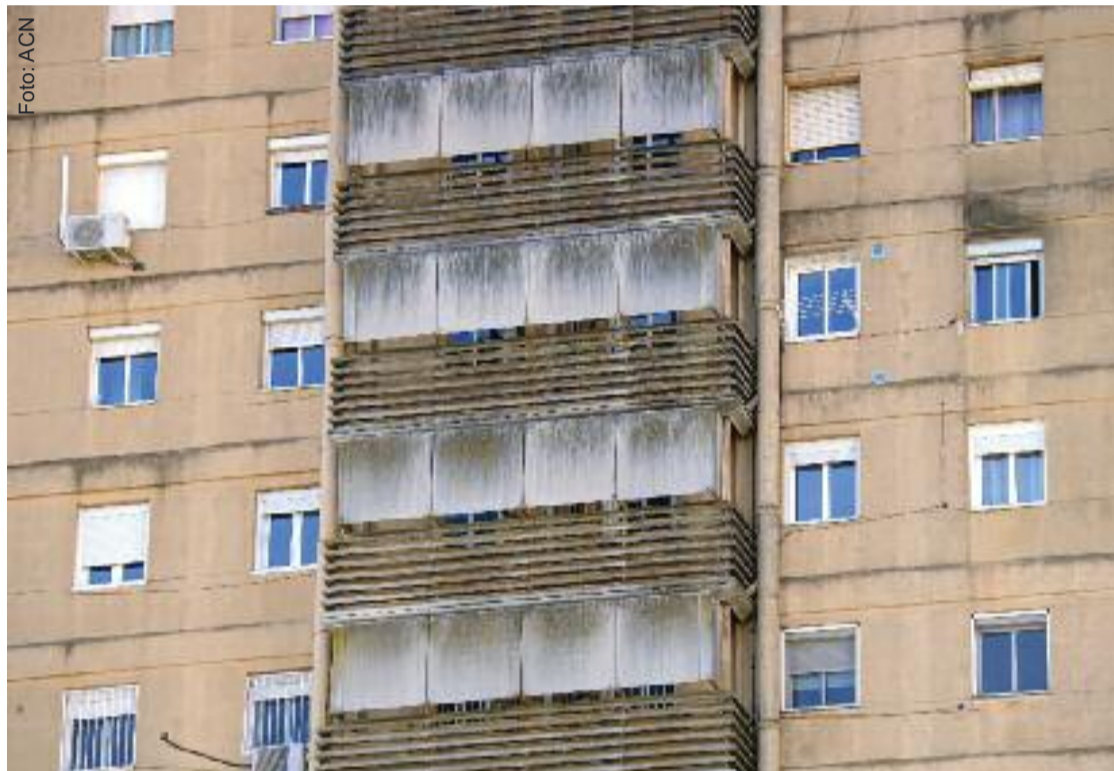


Foto: ACN

Els desnonaments són, precisament, un dels indicadors més visibles i dramàtics de la crisi de model. Però no són l'únic indicador. També ho és el procés de segregació vinculat amb la desregulació global i l'especulació de preus, així com la manera com els joves, els col·lectius amb necessitats especials o les famílies monoparentals veuen perjudicat el seu horitzó vital, expulsats del mercat. Tot plegat dins d'un context de pisos buits escandalós.

La tinença irregular de molts pisos (és a dir, les

Les millors perles



**E**l canal *Esport3* s'autoproclama líder, diu que l'audiència de novembre és la millor quota del 2021 i que ha estat el seu millor mes dels últims cinc anys. Els usuaris fan clic a la notícia i descobreixen que l'audiència mitjana ha estat d'un 0,6%.

**T**res dies atrapats a un *pub*: així han estat 61 persones que havien assistit a un concert d'una banda tribut a *Oasis* al *pub Tan Hill Inn*, a Yorkshire. És la taverna més alta del Regne Unit, a 528 metres sobre el nivell del mar.

**E**l jugador del Betis Joaquín juga contra un equip de persones amb discapacitat física. Per estar en igualtat de condicions, es lliga les mans a l'esquena. Després, però, troba un forat per colar-li la pilota a un rival... per sota de la cama que li falta. Respecte.

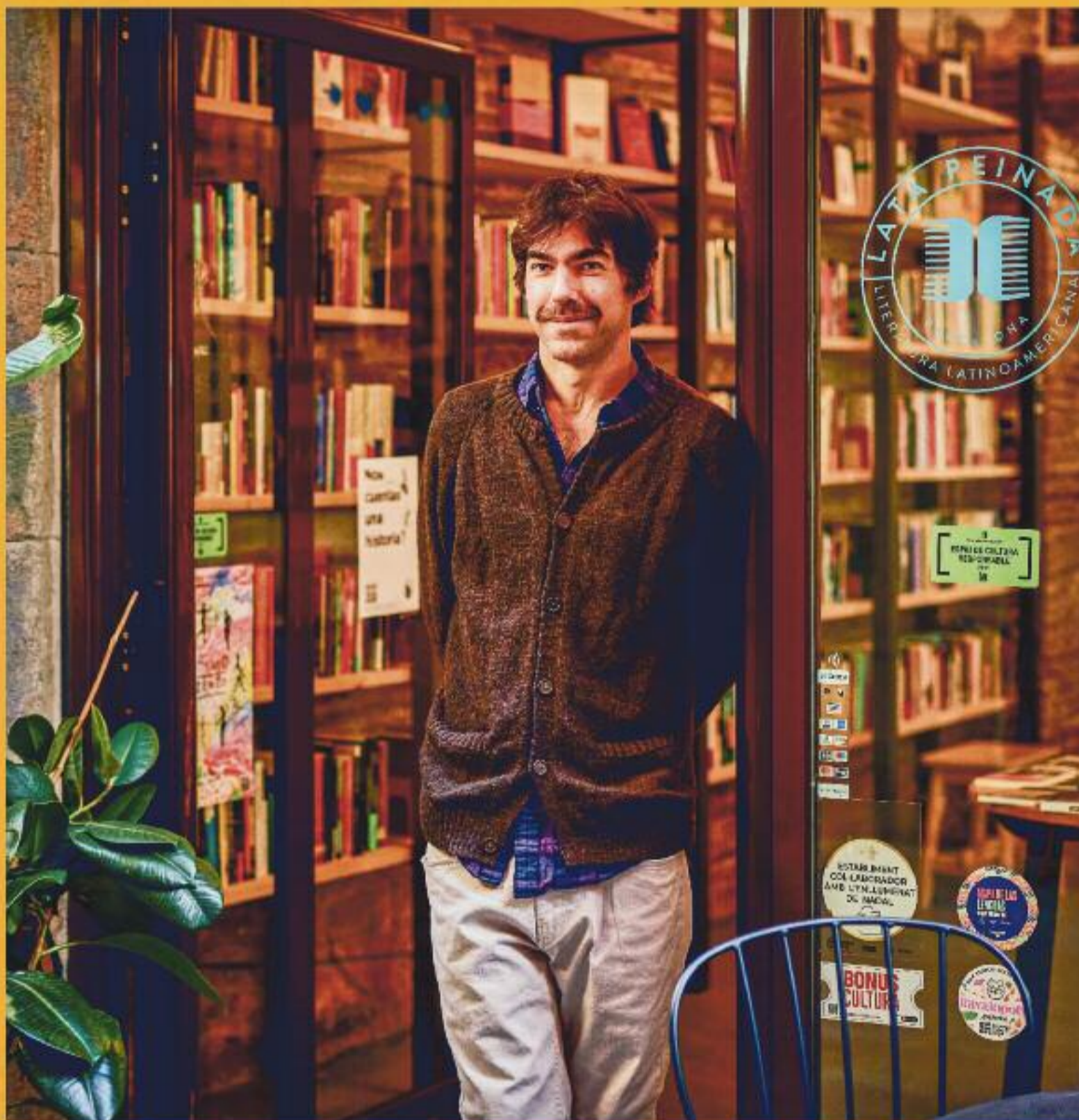
**F**eia veure que gestionava una ONG per als afectats pel volcà de La Palma i es quedava els objectes que li donaven per vendre'ls. S'havia apropiat de donatius per valor de 15.000 euros. La Guàrdia Civil l'ha detingut.

Twitter (@Chichiflesky)

LA FOTO



# vine al teu comerç



Vine a passejar, a gaudir, a emocionar-te i,  
ja que hi ets, vine a comprar al teu comerç.

# #vineacomprar

## Tribuna

## Juliana

per David Fernández



«M'apunto a tot el que hem oblidat i al que volem recordar i no podem. (...)»

M'apunto amb els qui saben per què riuen i, per tant, no els fa cap vergonya plorar. (...)»

M'apunto, en conseqüència, a tot allò que la guerra desbarata.

A tot allò que, després, costa tant de tornar a compondre.»

Montserrat Roig

**D**ivendres 5 de novembre va ser, malauradament i forçosa, de comiat sobtat. Del mal de dir adeu amb *morrinya* anticipada. Tot just el dia abans, l'Eva em va escriure, a contracor, per dir-me que la Juliana havia marxat amb 95 anys. Gairebé cent anys al cos, a l'espatlla, a les mans i a la vida sencera. La Juliana. La Juliana de Fuertescusa (Cuenca), exilis interiors i «migrant del seu propi país». La Juliana Martínez Molinera, la Juliana del quiosc de Rius i Taulet –avui, plaça de la Vila de Gràcia. Dit així, potser no diu gaire, d'entrada. De sortida ho diu quasi tot. Divendres de tristesa insondable, el temps es va aturar en sec, com aquells dies on has de seure a agafar aire al primer banc que trobes i repensar-ho tot. I mirar molt lluny per entendre de prop. Anònimes imprescindibles, la Juliana, una entre tantes i tantes com ella, explica com ningú els plec i osques de la intrahistòria del país. D'on venim, on som encara i on voldríem arribar.

Les bones notícies corren, diuen –les dolentes, sempre molt més. Feia molt –anys– que no la veia. El darrer cop va ser a plaça durant una Festa Major, això segur. Incapaç de recordar de quin estiu proper parlo, l'inesborrable és que la vaig veure amb el seu somriure de sempre, càlid, tenaç i impertorbable. Tant que encara dura i perdura. La dona tranquil·la, de rialla tímida sota el nas, que ens havia captivat quan érem uns vailets que sortíem corrent del batxillerat i enfilàvem els carrers per esbargir-nos. Devia ser abans dels Jocs Olímpics del 92, quan la vam conèixer. Un dia, rere molts dijous que ja els havíem vist asseguts al carrer Perla despertar-nos la curiositat, ens hi vam aturar. Qui era aquella gent gran que sempre era allà, a l'hivern amb estufes catalítics i, a l'estiu, a peu de carrer? Aquell local auster era la seu de la cèl·lula de Gràcia del Partit dels Comunistes de Catalunya (PCC). Elles i ells, comunistes –en Josep Mariné, la Isabel Vicente, en Jaume Carbonell, l'Enriqueta Bonafont, en Carles Massip, en Vicenç Gilabert, en Casas. I des d'aquell dia, cada dijous fèiem parada i escolta. Per escoltar d'on veníem. Un dia era Mauthausen i l'altre la lluita clandestina; la setmana següent les vagues i sempre la història que mai ningú ens explicà. Vam aprendre més en aquelles tardes inacabables que en alguns màsters caríssims que mai vam fer.

Com si encara hi fos avui cada cop que hi passo, allà hi havia la Juliana –atenta, discreta, educada, amb una amabilitat geomètrica de veu suau. Havien passat ja seixanta-cinc anys des del seu naixement a un petit poble de la serra de Cuenca, d'on encara retenia els dies lliures de la República –i el mestre Don Bernardo, purgat després; i aquella escola que, a ella, se li va acabar de cop– i, sobretot, el fred, la gana, la malaltia i la por que vindrien en la llarga nit franquista. I el desterrament. El pare fou empresonat per republicà –i ella viatjava a peu, vuit quilòmetres, per agafar el bus de línia, la *Campichuelense*, i dur algun aliment fins al seminari de Cuenca fet presó, fent *comuna* amb totes les dones dels empresonats. Pocs anys després, el pres seria el seu company Gerar-

do Martínez, treballador de la construcció. Fou després de la caiguda de part de la direcció del PSUC en les detencions posteriors a la vaga dels tramvies del 1951 i rere un judici encara militar. A casa tenien una antiga Minerva, una màquina d'escriure per a la confecció de propaganda perseguida, que va dur la Juliana a haver de visitar, durant any i mig, l'*hotel* del carrer Entença. És a dir, la Model. Només sis anys abans, l'any 1945, fugint de la misèria, la Juliana havia arribat precàriament a una Barcelona feta ciutat desconeguda, desproveïda i trista. Al desaparegut cinema Roxi va veure la primera pel·lícula de la seva vida: *Cumbres borrascosas*. Van sobreviure en un garatge del Güell cuinant en fogonet de carbó, servint una família. Després va anar al carrer Septimània, en un pis que pagava el partit en una finca que va acabar sent desnonada per ampliar Lesseps. I d'allà al carrer Pere Serafi. I d'allà a agafar el quiosc de la plaça, on es pelava de fred. I on, amb el temps, arribarien el Tele-Express, Mundo-Diario o La Codorniz. I mil preguntes per a cada història. Després la vida, que continua, i allà la Juliana, que mai va oblidar tot el que havia après en temps molt pitjors –el suport mutu, la solidaritat, l'ajut entre iguals– i que sempre va fer costat als *camarades* més grans, alguns massa sols.

Al quiosc de la quiosquera més discreta i estimada de la Vila de Gràcia hi trobaves als anys noranta la poca premsa alternativa disponible. Que això passés tenia massa a veure amb el passat recent i esbotzat –nosaltres, nascuts sota la democràcia de l'amnèsia– i amb els compassos de la lluita contra la dictadura. En democràcia, tenia la poca premsa alternativa disponible. Però sota la dictadura, amagava la premsa clandestina comunista del moviment obrer i aquell quiosc es feia servir com a garita segura d'enllaç per a les comunicacions del partit. Sempre que hi passo hi penso: des d'aquest quiosc, des de qualsevol lloc, et pots comprometre. La Juliana no militava al partit i, fins a la detenció, desconeixia la implicació real del seu company. S'hi va afiliar quan es va legalitzar i quan li va demanar en Josep Maria Nebot: «*Ya que tú no puedes ir – porque estaba todas las horas trabajando – ya te apunto yo*». Coneixedora directa de la repressió, memòria contra tot oblit i massa impunitat, va estar sempre vinculada a l'associació d'expresos polítics. Història de silencis, tantes històries pendents d'explicar-nos encara i contrahistòria rebel de les dones silenciades, la Juliana ha marxat tal com va viure, senzillament dempeus.

Pluja de novembre, feia sol el dia 5 al comiat de les Corts. Una bandera republicana l'homenatjava. I sí: en trenta minuts et pot passar tot pel cap. L'ahir. L'avui. El demà. En el camí pendent de recórrer, esperant encara el bus de línia, cap al país de Julianas des d'on sempre hem resistit, construït i avançat. Des d'aquella discreció infatigable de la gent impressionant que, sense sortir als llibres d'història, ens ha canviat la vida. A millor, és clar.

«*Que la pluja caigui a poc a poc en els sembrats i l'aire passi com una estesa mà suau i molt benigna damunt els amples camps. Que Sepharad visqui eternament en l'ordre i en la pau, en el treball, en la difícil i merescuda llibertat.*»

I aleshores gràcies. Gràcies sempre, Juliana. La Juliana de Fuertescusa. La Juliana Martínez Molinera. La Juliana del quiosc de Rius i Taulet. La Juliana.



Foto: Arxiu

“

**La discreció  
infatigable  
de la gent  
impressionant  
que, sense sortir  
als llibres d'història,  
ens ha canviat la vida**

”

## Flaixos

**@jordicampag:** Quasi 7.000 treballadors han mort en les obres del mundial de Qatar. No puc entendre que cap gran jugador no alci la veu. Jugaran en un cementiri.

**@AnnaPunsoda:** Soc en aquell punt de la cria en què, si una amiga m'anuncia que està embarassada, l'acompanyo en el sentiment.

**@MartadeStCugat:** Ni confirmo ni desmenteixo que porti tot el sant dia intentant signar un document de la Generalitat i que no pugui per no sé què de *java web starter*.



# espai.mèdia

El primer diari de la **indústria**  
espacial de Catalunya

una publicació del  
grup comunicació21

**amic**  
*ficcions*  
L'AVENTURA DE CREAR HISTÒRIES

14a EDICIÓ  
**FEM DE L'ESCRITURA UN JOC...**

Si ets alumne de 3r o 4t d'ESO, Batx. o CFGM, inscriu-te fins al 7 de febrer de 2022 a:  
[www.ficcions.cat](http://www.ficcions.cat)

Participa i guanya!

PlayStations iPhones Smartphones iPads Auriculars sense fils

Organitzat per: **amic** Associació de Mestres i Alumnes de Catalunya

Amb el suport de: **Generalitat de Catalunya Departament de Cultura**

Amb la col·laboració de: **CCBBELLERS FONS LUDOPOL**, **INNOVACIÓ I CULTURA**, **INNOVACIÓ I CULTURA**, **PROJECCIÓ I INNOVACIÓ**, **PROJECCIÓ I INNOVACIÓ**

**GENERALITAT VALENCIANA**

Amb la col·laboració de: **FUNDACIÓ CARALLA**

**CM** **CÒPIES MARTORELL**  
SERVEIS GRÀFICS

**CENTRE D'IMPRESSIÓ, PAPERERIA ONLINE I MATERIAL DE BELLES ARTS**

**¿PREPARAT PER NADAL?**

**DESCOMPTES TOT L'ANY AMB EL CARNET DE L'AMPA DE LA TEVA ESCOLA Y EL CARNET JOVE**

**SERVEIS:**

- SERVEI D'IMPRESSIÓ
- DISSENY GRÀFIC
- ESCAMER COLOR I B/M DE GRAN FORMAT
- ENCUADERNACIONS DE TOT TIPUS
- IMPRESSIÓ DIGITAL
- IMPRESSIÓ FOTOGRÀFICA
- IMPRESSIÓ DE GRAN FORMAT
- SERVEI DE FAX
- BELLES ARTS
- MATERIAL ESCOLAR
- MATERIAL D'OFICINA
- PLASTIFICACIONS
- PAPERERIA
- OBJECTES DE REGAL
- SEGELLS DE GOMA I PLAQUES
- SERVEIS GENERALS

C/ SANT ANTONI MARIA CLARET, 5 08760 MARTORELL  
[WWW.COPIESMARTORELL.COM](http://WWW.COPIESMARTORELL.COM)

TELF. 93 774 24 77  
[INFO@COPIESMARTORELL.COM](mailto:INFO@COPIESMARTORELL.COM)

El Centre Cultural ha tornat a convertir-se en un punt de vacunació contra el coronavirus aquest mes de desembre per inocular la tercera dosi a la població major de 60 anys i als professionals sanitaris i sociosanitaris.

## Volkswagen confirma que vol fabricar un elèctric a Martorell

» El grup vol fer un cotxe elèctric a la planta de Seat a partir del 2025, però descarta instal·lar la fàbrica de bateries a Catalunya

**INDÚSTRIA** ▶ Volkswagen ha confirmat la seva voluntat de fabricar un vehicle elèctric a la planta de Seat a Martorell a partir del 2025. Ho van anunciar els directius de la companyia dijous passat en una roda de premsa, en la qual van matissar que els seus plans estan subjectes "a les condicions generals i els incentius governamentals" necessaris per poder-los desenvolupar. En aquest sentit, justament el mateix dijous, la Comissió Europea va donar llum verda a les ajudes públiques de 3.000 milions d'euros al Projecte Estratègic per a la Recuperació i Transformació Econòmica (PERTE) del vehicle elèctric i connectat.

Pel que fa a la instal·lació d'una fàbrica de bateries a prop de la planta martorellenca, sembla que finalment no estarà tan a prop. Volkswagen ha descartat fer-la a Catalunya i les opcions més viables són Sagunt (València) i Extremadura, segons va avançar *La*



El president de Seat amb el conseller d'Empresa, fa uns mesos. Foto: Govern

*Vanguardia* dissabte, tot i que el Govern va dir a l'ACN que no els constava que s'hagués pres cap decisió. Això sí, Martorell tindrà el centre de disseny i el de reciclatge i acoblament de bateries.

### LA CRISI DELS MICROXIPS

En paral·lel, la crisi global de subministraments continua afectant Seat Martorell. Per això, la fàbrica

ca ampliarà l'aturada de la producció per Nadal: serà del 17 de desembre al 10 de gener.

### VACUNACIÓ A SEAT

D'altra banda, l'automobilística ha reprès des de dilluns la vacunació contra la covid al centre mèdic que té al costat de la planta de Martorell, així com a la Casa Seat de Barcelona i al bus 'motor home'.



Borràs, amb Esteve. Foto: Ajuntament

## Salvador Esteve, nomenat fill predilecte de Martorell

**HOMENATGE** ▶ L'Ajuntament va nomenar Salvador Esteve fill predilecte de Martorell divendres passat, en un ple extraordinari que es va celebrar amb la família de l'exalcalde i la presidenta del Parlament, Laura Borràs.

Això sí, la sessió es va celebrar amb la disconformitat de tota l'oposició, que havia demanat en bloc l'ajornament del ple després de la mort sobtada del líder socialista, Lluís Tomàs (*veure pàgina 12*). El

nomenament d'Esteve com a fill predilecte va tirar endavant amb els vots favorables de l'equip de govern de Junts per Martorell, cinc abstencions i dos vots en contra.

Esteve va agrair la distinció del municipi que va governar durant 24 anys i va assegurar que és el reconeixement "més important" que podia rebre. De fet, és la quarta persona a rebre-la, després de Jaume Muxart, Montserrat Campmany i Màrius Garcia.

## Les obres dels nous jutjats començaran d'aquí a un any

**EQUIPAMENTS** ▶ Els futurs jutjats de Martorell es començaran a construir a finals de 2022, uns mesos més tard del que es preveia inicialment. Ho va anunciar el 26 de novembre la consellera de Justícia, Lourdes Ciuró, en una visita al terreny on es farà l'equipament, al costat de l'estació d'FGC Martorell Central. Així doncs, es preveu que els jutjats entrin en funcionament a finals de 2024 o principis de 2025. La futura seu judicial unificarà en un sol edifici de 5.055 metres quadrats tots els jutjats de Martorell,

que actualment estan dividits en sis espais diferents i es troben en condicions molt precàries, tal com han denunciat els treballadors en moltes ocasions. De fet, en l'acte del dia 26, l'alcalde Xavier Fonollosa va recordar que els jutjats són "els pitjors" equipaments públics del municipi. Per això va celebrar que Justícia concretés per fi l'esperat projecte, amb un pressupost de 14,4 milions d'euros. La consellera va detallar que el projecte final estarà enllestit el mes de maig, moment en què es licitaran les obres.

## El comerç local s'exhibeix per la campanya de Nadal



L'escudella, protagonista de la Fira de Santa Llúcia. Foto: Ajuntament

**COMERÇ** ▶ Les festes de Nadal ja són a tocar i el comerç local fa setmanes que ha començat la campanya de l'època més màgica de l'any. En els últims caps de setmana, les associacions comercials i veïnals del municipi han exhibit els seus productes i serveis en diverses fires. Diumenge, Nou Martorell va omplir la rambla de les Bòbiles amb una cinquantena de parades d'artesanía, alimentació i productes nadalencs, a més d'un Tió de Nadal gegant. En paral·lel, la plaça del Llobregat del barri de

Can Bros va acollir el Mercat de Nadal, organitzat per l'associació de veïns del barri.

### OLOR DE NADAL

El barri de Rosanes, per la seva part, va celebrar diumenge la 40a edició de la seva Fira de Santa Llúcia, una tradició que fa olor de Nadal. I quina és l'olor més nadalenca? L'olor d'escudella. L'associació de veïns en va repartir unes 600 racions a la plaça 25 de setembre, on també hi va haver parades, actuacions musicals i espectacles.



**KARI MODES** *by Mari*  
us desitja Bones Festes!

Ens trobareu a:  
C/del Camí Vell de Sant Esteve, 8, 2A  
08760 Martorell  
Telf. 656 98 13 24

Facebook: facebook.com/kariymari Instagram: @kariymari





# Viu la Màgia del Nadal a Martorell

Descobreix totes les activitats programades  
per aquest Nadal a [martorell.cat/nadal](http://martorell.cat/nadal)

Del 26 de novembre de 2021  
al 9 de gener de 2022



Ajuntament  
de Martorell

## Mor Lluís Tomàs, líder del PSC de Martorell i exalcalde de Castellví

**CONDOL** ▶ Lluís Tomàs, regidor i portaveu del PSC de Martorell i exalcalde de Castellví de Rosanes, va morir la matinada del 7 de desembre als 63 anys.

Nascut a Badalona el 1958, Tomàs havia viscut a Martorell des dels 8 anys. Va ser redactor esportiu de ràdio i professor d'educació física durant molts anys, però feia dues dècades que es dedicava a la política municipal. Va ser alcalde de Castellví de Rosanes durant quinze anys, però a les eleccions del 2015 es va estrenar com a candidat socialista a Martorell i, des d'aleshores, havia estat el cap de l'oposició al consistori.

La seva mort sobtada va colpir Martorell i Castellví, dues poblacions on Tomàs era molt estimat. L'Ajuntament de Martorell va decretar un dia de dol oficial el dia 8 i l'Ajuntament de Castellví en va decretar dos, el 10 i l'11 de desembre.

Els seus companys de partit van destacar en un comunicat la seva "gran vocació i passió per millorar la qualitat de vida dels seus veïns i veïnes, especialment la de les persones més desfavorides", així com "la seva proximitat i el seu tarannà dialogant i de consens". L'alcalde de



Lluís Tomàs, el passat mes de març. Foto: Línia Nord

Martorell, Xavier Fonollosa, va compartir un text emotiu en record de Tomàs i també en va posar en valor la capacitat de prestar-se "al diàleg i a l'entesa".

Els missatges de condol es van multiplicar dins del món de la política de Martorell i Castellví, però també a nivell comarcal i més enllà. El líder del PSC, Salvador Illa, va fer arribar el seu "sentit condol i tot l'escalf als familiars i amistats" de Lluís Tomàs. Fora de la política, el món de l'esport martorellenc (al qual Tomàs estava fortament vinculat), com també el del comerç local, van lamentar profundament

la mort del regidor i el van recordar i elogiar.

### EL PLE NO ES VA POSPOSAR

Els partits de l'oposició (PSC, Movem, ERC i Cs) lamenten que el govern de Junts per Martorell rebutgés posposar el ple extraordinari convocat divendres passat, que coincidia amb la vetlla a Lluís Tomàs i que va servir per nomenar l'exalcalde Salvador Esteve com a fill predilecte de Martorell. Els portaveus dels partits van decidir no fer ús del seu torn de paraula al ple per mostrar la seva disconformitat amb la celebració de la sessió.

## Martorell recorda Pere Miró amb un acte multitudinari

**HOMENATGE** ▶ Més de 300 persones van omplir la plaça de l'Església el 27 de novembre per homenatjar el martorellenc Pere Miró, que va morir el passat 23 d'abril als 72 anys. Miró va ser una peça clau del teixit associatiu local, ja que va col·laborar amb un total de disset entitats i institucions d'àmbit social i cultural. Per això l'Ajuntament i la població han volgut agrair-li la seva dedicació amb un emotiu homenatge pòstum.

L'acte –que es va celebrar coincidint amb el 73è aniversari del naixement de Pere Miró– va comptar amb la participació de familiars, amics i companys d'entitats. Hi va haver discursos, una ofrena floral i una actuació dels seus fills Pere, Mercè i Fran-

cesc, tots tres músics professionals, i dels seus quatre nets.

A més, les entitats organitzadores de l'acte van entregar un àlbum de fotografies a la vídua de Miró, Araceli Mayor, i van deixar roses a l'escenari, on es podia llegir el missatge 'Gràcies, Pere'.

### SALA PERE MIRÓ AL FOMENT

El colofó de l'homenatge va ser el descobriment de la placa commemorativa que ara llueix a l'entrada del teatre El Foment, que ha estat batejada de forma simbòlica com a Sala Pere Miró. Els seus familiars van ser els encarregats de destapar la placa, que reflecteix la vinculació de l'homenatjat amb el món del teatre martorellenc.



Unes 300 persones van omplir la plaça de l'Església. Foto: Ajuntament

 **Tonamón**  
viatges

☎ 93 117 92 23  
📞 633 718 791

Taquígraf Garriga 16, 08292  
Esparreguera

**Calzados Walking**

Os desea Felices fiestas

📞 686 342 302

Plaça de Catalunya, 54 - 08640 - Olesa de Montserrat - Barcelona

**Cuideo**  
Cuidados a domicilio por hora | Servicios en Barcelona



Cuidadoras profesionales y de confianza

Contrata las horas que necesitas, sin permanencia

Desde 9 eur/h

En 24h cuidando a tu mayor

www.cuideo.com    PRESUPUESTO EN 1 HORA    T. 93 552 0021

**Estudi Foto ART**  
Us Desitja.  
Bon Nadal i Felicitats Any Nou



Carrer Llobregat 5  
Alavés  
93 563 3232 / 93 779 25 01  
info@estudiart.es

**FOTOART**  
Estudi

# Donem vida als residus



Reciclant residus creem una  
nova vida útil pels productes  
i completem el cicle.

*Tria bé,  
reciclem millor*

El 29 d'octubre de 1993 a les 17:20 h es va trobar el cadàver de Nick Wasicsko al cementiri d'Oakland de la ciutat de Yonkers, a Nova York. El seu cos estava ajagut a terra, amb l'esquena recolzada en un arbre, davant de la làpida del seu pare difunt. Tenia un forat de bala al cap. Sis anys abans, Wasicsko havia estat nomenat alcalde de la ciutat quan només tenia 28 anys. La seva precocitat el va convertir en el polític més jove dels Estats Units a ocupar el primer càrrec d'un gran ajuntament del país, però el seu mandat va durar poc, perquè es va enfrontar amb els tribunals i amb part de la ciutadania. Tot i que no hi estava del tot en desacord, es negava a construir habitatges socials en un barri de classe mitjana blanca. Per això, els tribunals van amenaçar de portar a la bancarrota el consistori de Yonkers i, finalment, Wasicsko va acabar claudicant, en contra del barri de blancs. Des d'aleshores, la seva carrera política ja mai més va remuntar. Tot i que va intentar ocupar diversos càrrecs de responsabilitat, el Partit Demòcrata mai ho va permetre.

Sis anys després de convertir-se en alcalde es va suïcidar. La història l'ha recordat per ser el polític que va acabar amb la segregació racial a la ciutat de Yonkers. Algunes veus diuen que, abans de la seva mort, estava a punt de sortir un cas de corrupció que enfonsaria tota la seva reputació. De totes maneres, aquesta hipòtesi va quedar desmentida perquè mai hi va haver una investigació que l'incriminés. Existeixen altres conjectures: Wasicsko va suïcidar-se en saber-se irrellevant. Es va treure la vida en sentir que mai tornaria a dedicar-se a la política.

La història, que queda reflectida a la minisèrie *Show me a hero* (HBO, 2015), fa bona la frase d'un altre polític, en aquest cas de dretes i famós per sobreviure més de mig segle a la cúspide del poder italià. Des de l'any 1954 fins al 2013, Giulio Andreotti va ser, entre altres càrrecs, diputat, ministre de cinc carteres i senador. A aquest supervivent, al qual es va arribar a relacionar amb la màfia, s'atribueix la cèlebre frase que resa: "El poder desgasta, però desgasta més no tenir-lo". És fàcil d'imaginar la validesa de la sentència en la política d'Estat, però si centrem l'objectiu al món local, podem dir el mateix? Què passa quan s'acaba una carrera política municipal? Què succeeix quan els focus mediàtics s'apaguen?

#### DESPRÉS DE GOVERNAR

*Escena 1: un mes abans, el telèfon no parava de sonar. Trucaven periodistes, veïns, empresaris... La safata d'entrada del correu electrònic estava plena de gom a gom. Era una vida intensa.*

"Passes de rebre 70 trucades al dia i 150 correus a no rebre res", explica l'arregidor de l'Ajuntament de Barcelona per CiU Raimond Blasi. En el seu cas, va dei-

xar el càrrec el 2015, després de dedicar-s'hi des del 2007. "A fora de la política fa molt fred, perquè quan ets a dins sents molta estima, però quan marxés molta gent desapareix i descobreixes les persones a les quals realment importaves", diu. Actualment, Blasi combina la seva feina a l'empresa familiar d'aparells d'il·luminació amb la tasca de consultor.

Xavier Godàs, alcalde de Vilassar de Dalt entre els anys 2011 i 2019 fruit d'una coalició d'es-

querres, també va viure aquesta desacceleració que suposa deixar la política. "Vaig passar d'una dinàmica on em relacionava amb moltes persones i tenia moltes interaccions a una altra de ben diferent... En certa manera hi ha enyorança, perquè tant la lluita als moviments socials com a les institucions té una cosa afrodisíaca", explica. Avui, Godàs treballa en una consultoria d'estudis sociològics.

Tanmateix, no tothom ho viu així. Per a altres polítics, com el que

va ser alcalde de Badalona i després va treballar a l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB), Jordi Serra (PSC), no hi ha motius per a la nostàlgia. "Cal acceptar que les coses tenen un principi i un final... Potser hi ha gent que ho enyora, però jo no. Has de saber buscar altres interessos", diu ara que ja està jubilat.

Però quan deixes el càrrec no només hi ha un buit emocional. "En política et guanyes bé la vida. Qui digui el contrari menteix. Aconseguir un sou similar a l'em-

presa privada és difícil", afirma Blasi. És per això que, de vegades, deixar la política es fa difícil, i moltes persones que no tenen una carrera professional fan mans i mànigues per seguir asseguts a la cadira. "Si la teva subsistència depèn del càrrec, faràs el que sigui per mantenir-lo", resumeix Godàs.

#### BUSCAR FEINA

*Escena 2: veus com els teus dies a l'Ajuntament s'acaben. Ja tens una edat i et preguntes si serà*

Amb el temps, molts polítics prenen distància i comencen a recordar la seva etapa al consistori amb agraïment, sense nostàlgia. Foto: Ajuntament de Barcelona



# I després de la política local... què?

Deia el polític italià Giulio Andreotti que "el poder desgasta, però desgasta més no tenir-lo". Parlem amb set expolítics locals de l'àrea metropolitana per saber què va significar per a ells deixar la política i per descobrir com és la vida lluny del poder municipal.



## Portes de 360 graus

● **“Tots els polítics són iguals”.** “Tots es recol·loquen a feines molt ben pagades en empreses privades o a l’administració”. “Tots s’agafen amb força a la cadira”. Hi ha molts mites sobre la classe política, i encara que de vegades són certs, al món local no sempre es compleixen. De fet, les anomenades portes giratòries que tant ressonen a la política catalana o estatal són menys freqüents als municipis.

El cas de Gala Pin n’és un exemple. La regidora de l’Ajuntament de Barcelona va estar entre els anys 2015 i 2019 al consistori, i encara que li van

has estat governant no pots treballar amb empreses subvencionades durant el teu mandat”, assevera. “Recordo que una fundació que havia rebut 6.000 euros quan jo era regidora em va oferir una feina de 400 euros mensuals per a sis mesos, però no vaig poder acceptar-la perquè els serveis jurídics m’ho van desaconsellar”, afegeix. Finalment, la seva recerca de feina va acabar als mitjans de comunicació quan JxCat va qüestionar-la per haver estat contractada per Goteo, una fundació que havia rebut diners públics quan era regidora. No era il·legal,

*Gala Pin relata que quan va deixar de ser regidora a l’Ajuntament de Barcelona va rebutjar 12 ofertes de feina per incompatibilitats com a excàrrec electe*

oferir anar a les llistes del Parlament o a l’AMB quan va plegar, diu que va preferir reincorporar-se a la vida professional. Altres polítics com l’exalcalde de Badalona, Jordi Serra, o l’exalcalde de Sant Adrià, Joan Callau, ambdós del PSC, sí que van aprofitar el seu bagatge per tenir una cadira a l’AMB.

Segons relata Pin, el juliol del 2019 va anar a l’atur amb “3.000 euros més” que quan va entrar a l’Ajuntament, i després va passar dos mesos descansant. Va ser aleshores quan va començar a buscar feina. Qualsevol diria que, amb els seus coneixements, devia ser una tasca fàcil, però va ser tot el contrari. “Em van arribar a oferir una dotzena de feines, però si

però Pin va ser reprovada pel Comitè d’Ètica del consistori.

Ara treballa en una fundació i en una ONG, de les quals prefereix no donar els noms, i explica que la va “cabrejar molt aquella acusació de portes giratòries venint dels hereus d’un partit amb la seu embargada”. A més, Pin es queixa perquè la feina a Goteo era molt similar a la que estava fent abans d’arribar a l’Ajuntament.

Tant ella com altres polítics responen a la descripció que fa l’exregidor de Barcelona per CiU Raimond Blasi, que va tornar a l’empresa familiar: “La política local, més que una porta giratòria, és una porta de 360 graus: vaig sortir-ne però on hi vaig entrar”.

possible reenganxar-te al món laboral. Has provat de moure contactes per treballar a fora de la institució, però és complicat. Un dia vas a una entrevista de feina i, de sobte, et diuen: “Però tu no eres regidor? Ens sap greu, però no volem problemes”.

Per a Alfonso Salmerón, regidor d’EUIA a l’Hospitalet entre els anys 2004 i 2014, no va ser fàcil reciclar-se. “El 2011 sabia que era l’últim mandat i vaig començar a formar-me en el meu camp, la psicologia”, relata. Aleshores tenia 40 anys i pensava que aquella era l’última oportunitat de tenir una vida professional a fora de la política.

També ho explica Ferran Falcó, regidor a Badalona per CiU del 2003 al 2015 i secretari general del departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat del 2016 fins al recent canvi de Govern. “El 2020 ja tenia planejat sortir, i ja no hi havia una segona oportunitat per reincorporar-me al món laboral”, diu ara que treballa en una empresa de comunicació. “Tot i que la vida política exigeix un sacrifici molt gran, algú que només ha estat en política ha de tenir clar que la vida a fora és difícil”, considera.

En altres casos, com el d’Arnau Funes, que des del 1999 fins al 2019 va estar en política local a

Cornellà amb ICV, la transició va començar abans. Tot i entrar en política amb 23 anys, no va ser fins al 2007 que s’hi va començar a dedicar exclusivament. “Abans de deixar de ser regidor vaig compaginar-ho amb la meua feina anterior durant un any. Havia estat 12 anys desvinculat de la vida professional, i quan vaig tornar a fer d’educador els serveis socials havien canviat”, recorda.

Segons explica Gala Pin, regidora a l’Ajuntament de Barcelona entre el 2015 i el 2019 pels comuns, sortir de la política és difícil per diferents motius. “En primer lloc, hi ha la llei d’incompatibilitats de càrrecs electes, que dicta que no pots treballar amb gent que hagi rebut una subvenció mentre governaves”, detalla Pin. A més, assenyala que moltes empreses o entitats no volen contractar persones que han estat en política perquè tenen por d’estar en el punt de mira dels mitjans de comunicació. “Encara més quan has rebut campanyes de difamació com jo”, argumenta.

Això fa que, en moltes ocasions, la classe política acabi conformada per dos tipus de perfils concrets. “O bé funcionaris de carrera o bé gent que tenia feines a les quals pot tornar després de

**“A fora de la política fa molt fred, perquè quan hi ets et sents estimat, però quan marxés molta gent desapareix i descobreixes les persones a les quals realment importaves”**

**“Ara puc anar al Condis tranquil·lament sense que tothom em pari, i gràcies a la feina feta ho faig amb el cap ben alt... Tinc més tranquil·litat mental i més llibertat”**

demanar una excedència”, considera Pin. “Si no ets milionari o funcionari, l’ofici de polític és eventual”, ho resumeix de manera similar Falcó.

Potser el problema rau en la relació entre el sector públic i el privat. “Les empreses, i fins i tot l’administració, no valoren el fet d’haver passat per la política i pensen que això no té mèrit, però hauria de ser un honor”, diu Funes per afegir que, sense regidors, les administracions funcionarien com “una màquina inhumana”.

### TEMPS DESPRÉS

*Escena 3: ja han passat anys des que ocupaves un lloc al ple de l’Ajuntament. Treballes en una empresa. Un dia, com tants altres, ets al supermercat i sents que algú et mira i xiuxiueja. Res més, passa de llarg i tu segueixes fent cua. És la teua nova vida.*

“Ara puc anar al Condis tranquil·lament sense que tothom em pari, i gràcies a la feina feta ho faig amb el cap ben alt”, relata Serra. L’exalcalde de Badalona ho té molt clar: viu bastant millor ara pel que fa a la “tranquil·litat mental, a la llibertat i a la pressió”.

Tranquil·litat és la paraula més utilitzada per les persones que han abandonat la política lo-

cal. Godàs ho descriu amb una escena: “Ara, quan estic cuinant a casa a la nit i sento una sirena, ja no m’he de preocupar del que està passant... Abans, si veia una ambulància, sabia que hauria de trucar per saber si tot anava bé”. És la mateixa tranquil·litat que porta Blasi a afirmar que “per fi” ha pogut dedicar “més temps a la família”. O la que porta Falcó a dir que ara té “caps de setmana i vespres”. Amb el temps, pensa Salmerón, molts polítics prenen distància i comencen a recordar la seva etapa al consistori amb agraïment, sense nostàlgia.

Qui sap si ho diuen de debò o si, com els que deixen la seva parella, s’entesten a creure que la vida d’ara és molt millor. De fet, la comparació no és fortuïta. La mateixa Pin afirma que la política és com una relació amorosa: “Amb el temps canvia”. Potser ho diuen d’una manera sincera o potser, com reconeix Blasi, “sempre queda el cuquet de tornar a la política”.

Un reportatge  
d’**Albert  
Alexandre**



La regidora socialista Charo Ramírez, fins ara encarregada de les carteres de Gent Gran, Cooperació i Solidaritat, ha renunciat al càrrec per motius personals. La substituirà al govern local la també socialista Vanesa Molina.

## L'empresa GWM renuncia a Nissan: "És un cop molt dur"

**INDÚSTRIA** ▶ L'empresa automobílica xinesa Great Wall Motors (GWM) s'ha retirat definitivament del procés de reindustrialització de Nissan. La notícia es va conèixer aquest dilluns, a menys d'un mes del tancament de les fàbriques de Sant Andreu de la Barca, la Zona Franca de Barcelona (la principal) i Montcada i Reixac. "És un cop molt dur, però no és un fracàs definitiu", assegura el delegat sindical de CCOO a la planta santandreuenca, Bruno Alcázar.

Tot i que reconeix que la situació és "complicada", Alcázar té esperança pel que ell anomena "el pla B". Es refereix a les altres alternatives que hi ha per donar un futur a les instal·lacions de Nissan a Catalunya, entre les quals destaca la del *hub* d'electromobilitat liderat per l'empresa catalana QEV Technologies. També hi ha l'opció de donar un ús logístic a la planta de



La plantilla de Nissan Sant Andreu, en una imatge d'arxiu. Foto: Línia Nord

la Zona Franca, una idea per la qual han mostrat interès la cooperativa alimentària Consum, la immobiliària Merlin Properties i altres companyies.

Ara, la mesa de reindustrialització –formada per governs, empresa i sindicats– haurà de continuar negociant a contrarellotge per trobar un futur per als prop de 1.700 treballadors de Nissan. "No contemplem la pos-

sibilitat que no hi hagi acord", diu Alcázar, que reconeix que la plantilla està patint molt per la incertesa però que té "ànims per seguir lluitant". El delegat sindical avança que, si cal, tornaran a organitzar mobilitzacions i recorda que els treballadors ja feia anys que alertaven que Nissan estava deixant morir les fàbriques catalanes, però que els governs català i espanyol no hi van fer res.

## L'Ajuntament promou el comerç local per Nadal

**COMERÇ** ▶ 'Compra a la teva ciutat. Fes feliç Sant Andreu'. Aquest és el títol de la campanya que ha impulsat l'Ajuntament de Sant Andreu de la Barca per aquest Nadal, amb la voluntat de promoure les compres al comerç local.

El consistori ha invertit uns 150.000 euros en la campanya per poder repartir fins a 4.700 targetes moneder carregades

amb trenta euros per gastar a les botigues del municipi. Aquest any, s'han sumat a la iniciativa un total de 192 establiments.

La manera d'obtenir aquestes targetes és fer una compra per valor de trenta euros a qualsevol comerç local i bescanviar el tiquet. Es pot fer des d'ahir, dilluns 13, i fins aquest dijous, dia 16. Les targetes es poden fer servir als comerços no essencials.

## Operatiu contra el narcotràfic a Sant Andreu i altres ciutats

**SUCCESSOS** ▶ Els Mossos d'Esquadra, la Policia Nacional i la Guàrdia Civil van fer el passat dia 30 un operatiu conjunt contra el tràfic de drogues en diversos punts de Catalunya, però sobretot a l'àrea metropolitana de Barcelona, concentrant el gruix de les intervencions a Sant Andreu de la Barca.

En total, els tres cossos policials van detenir una quinzena de persones després de fer onze entrades i registres a Sant Andreu, l'Hospitalet de Llobregat, Vilafranca del Penedès i Castellar del Vallès. La investigació es va centrar en una organització criminal que traficava amb marihuana i altres drogues.

## Comerç | L'arribada de Nadal és sinònim de fires

Sant Esteve va celebrar dissabte la seva Fira de Nadal amb una trentena de parades a l'aparcament del Casino i el carrer Pau Costas. Castellví, per la seva banda, la celebrarà aquest divendres després d'haver-la posposat per la mort de Lluís Tomàs.

## Castellví | Sant Esteve

## Quatre restaurants del Montserratí, a 'Joc de cartes'

**RESTAURACIÓ** ▶ El programa *Joc de cartes* de TV3 dedicarà la seva entrega d'aquest dimecres a la nit a descobrir "el millor restaurant amb història del Montserratí". Els quatre establiments que es postulen a aconseguir aquest títol són el Mas Sunyol, de Castellví de Rosanes; el sesrovirenc El Racó de Sant Esteve; Can Llates, de Collbató, i el Flor de sal, d'Esparreguera.

El format presentat pel cuiner Marc Ribas recorrerà el peu de la muntanya de Montserrat per posar en valor la tradició gastronòmica de la zona. Per això el protagonisme serà per a quatre restaurants emblemàtics, amb una llarga trajectòria a l'esquena.

En el cas de Castellví, el restaurant Mas Sunyol és una antiga casa pairal del segle XVI (concretament, de l'any 1593) que es va reconvertir en restaurant ara fa trenta anys, gràcies a la feina de la família de l'actual cap de sala, Albert Almirall.



El restaurant Mas Sunyol de Castellví, un dels participants. Foto: Facebook

L'establiment que representarà Sant Esteve, El Racó de Sant Esteve, també fa gairebé trenta anys que funciona, i la seva propietària, Nadia Mestres, li ha volgut donar un aire dels anys 80, inspirant-se en el cinema d'aquella dècada.

El restaurant Can Llates de Collbató va obrir fa vint anys i el porta la Núria Canals, somme-

lier i cap de sala, amb els seus pares. Finalment, a Esparreguera, tres germans estan al capdavant del Flor de sal, que es va posar en marxa fa més de trenta anys. L'encarregat de la cuina és José Miguel García.

Tot i que tots quatre restaurants són coneguts i valorats a la zona, només un podrà ser escollit com el millor del Montserratí.



La trobada dels docents en el marc d'Erasmus+. Foto: Ajuntament

## Professors de quatre països visiten l'institut de Sant Esteve

**EDUCACIÓ** ▶ Professors de quatre països europeus han visitat recentment l'institut Montserrat Colomer de Sant Esteve Sesrovires en el marc del programa *Erasmus+* que lidera el centre sesrovirenc. La trobada es va fer durant l'última setmana de novembre i va comptar amb docents vinguts de Finlàndia, Portugal, França i Itàlia.

El projecte internacional que encapçala l'institut Montserrat Colomer té com a eix central l'educació social i emocional, i

porta per títol *Let's SEE! Social and Emotional Education for cultural understanding and gender equity* ("educació social i emocional per a la comprensió cultural i la igualtat de gènere").

Aquesta iniciativa es va posar en marxa l'any passat, però la pandèmia havia obligat fins ara a fer totes les trobades de forma telemàtica. Ara, per fi, s'ha pogut fer una primera reunió presencial amb docents d'arreu d'Europa, però també amb alumnes i professors de Sant Esteve.



# Olesa de Montserrat

líniainord.cat

14 de desembre del 2021

**Cultura** | Punt final del 37è Concurs de Teatre Vila d'Olesa

El Concurs de Teatre Amateur Vila d'Olesa ha posat el punt final a la 37a edició després de tres mesos amb la gala d'entrega de premis, que es va fer dissabte. La companyia més guardonada, amb nou premis, va ser Filagrassa, de Molins de Rei, amb l'obra *Jana*.

## El Parc Rural del Montserrat, contra la línia de molt alta tensió

**MEDI AMBIENT** ▶ El rebuig a la línia de molt alta tensió (MAT) que l'empresa Forestàlia ha projectat entre els Hostalets de Pierola (Anoia) i Rubí (Vallès Occidental) continua creixent. Després que el Ple d'Olesa de Montserrat aprovés una moció en contra d'aquest projecte a la sessió de novembre, el Parc Rural del Montserrat també ha volgut deixar clar el seu posicionament. L'assemblea de l'associació va aprovar el passat dia 2 una moció de rebuig a la MAT, ja que afectaria municipis que formen part del Parc: Olesa, Abrera, Esparreguera i Ullastrell.

“No podem acceptar la destrucció del nostre territori per maximitzar els interessos econòmics de les empreses privades”, diu el text aprovat per l'associació, que des d'aquest mes de desembre compta amb un municipi més com a soci: Òdena (Anoia). El rebuig del Parc Ru-



El Ple d'Olesa també ha rebutjat la MAT. Foto: Cedida per Endesa a l'ACN

ral del Montserrat a la MAT suposa un suport més per als set ajuntaments afectats, que el mes passat es van aliar per fer-hi front comú i presentar al·legacions conjuntes al projecte. Es tracta dels ajuntaments d'Olesa, Abrera, Esparreguera, els Hostalets, Castellbisbal, Rubí i Ullastrell. També els ha fet costat amb una moció el Consell Comarcal del Baix Llobregat.

### REBUIG GAIREBÉ UNÀNIME

El Bloc Olesà, ERC, la CUP i el PSC van presentar en la sessió plenària de novembre una moció conjunta per deixar clar el seu 'no' a la MAT. La proposta va ser aprovada per tots els partits excepte Ciutadans, que hi va votar en contra, ja que consideren que l'energia és necessària i cal portar-la de fora perquè “la Generalitat no deixa construir-la aquí”.

## Es presenta la nova marca Olesa Industrial

**EMPRESA** ▶ L'Associació Olesa Industrial, creada el juny passat amb l'objectiu d'enfortir el teixit industrial local, presenta aquest dimarts al matí la nova marca Olesa Industrial a l'Auditori de la Casa de Cultura. La presentació s'emmarca en una jornada adreçada a empreses.

Segons el regidor de Promoció Econòmica, Dídac Solà, la voluntat de l'associació és “pro-

mocionar tota la indústria d'Olesa i promoure que s'hi instal·lin noves empreses” i, en aquest sentit, la nova marca ha de servir per “impulsar-la a nivell comunicatiu”. És per això que estan fent accions comunicatives *online* per explicar “tots els avantatges que tenen les empreses que s'hi associen”, com ara “una interlocució més fàcil i àgil amb l'Ajuntament”, afegeix Solà.

## 'Olesa, terra d'arrels': el relat de veïns migrants

**INCLUSIÓ** ▶ L'Auditori de la Casa de Cultura acollirà aquest divendres al vespre la presentació del projecte audiovisual 'Olesa, terra d'arrels', en què diversos olesans expliquen la seva experiència migratòria (tant des d'Olesa com cap a Olesa).

Es tracta, doncs, d'un recull de “petites històries, vivències i

anècdotes”, detallen des de l'Ajuntament, que ha impulsat el projecte a través del Departament de Diversitat i Cooperació.

La presentació del vídeo inclourà també un diàleg amb els seus protagonistes. Per accedir a aquesta activitat, que és gratuïta, cal inscriure-s'hi prèviament a la plataforma Vivetix.

## Comerç | La Fira de Santa Llúcia omple el parc de Can Morral

El parc de Can Morral va acollir el cap de setmana passat la Fira de Santa Llúcia, organitzada per l'Associació de Botiguers i Serveis d'Abrera. A més de les parades de botigues, també hi va haver concursos de contes, postals i puzzles, i una recollida solidària de productes de Nadal per a La Palma.

## Abrera

## La Marea Blanca recull l'opinió pública sobre l'atenció primària

**SALUT** ▶ La Marea Blanca d'Abrera, que es va constituir fa tot just dos mesos per defensar la sanitat pública al municipi, ha posat en marxa una campanya per conèixer l'opinió de la ciutadania sobre l'atenció primària local. Els integrants de l'entitat van fer ahir la primera sessió d'una enquesta popular que acabaran demà. Els escenaris escollits per fer l'enquesta són la rambla del Torrentet a l'alçada del mercat municipal, durant el matí, i el parc infantil de Can Morral, a la tarda. També han habilitat una enquesta online per a qui vulgui respondre-la des de casa.

L'objectiu de la Marea Blanca és obtenir “una visió global” de la percepció que tenen els veïns sobre el CAP d'Abrera, un centre que, segons l'entitat, s'hauria de millorar. De fet, a finals de juny, l'entitat –que encara no havia constituït el seu node local– va aplegar una vuitantena de persones davant del CAP demanant, entre altres coses, un cen-



La primera sessió de l'enquesta. Foto: Twitter (@abrera\_mareab)

tre més gran que s'ajustés al volum de població actual.

La consulta preparada per la Marea Blanca permet als ciutadans explicar quins problemes s'han trobat al CAP i manifestar el seu grau de satisfacció amb l'atenció primària.

### REUNIR-SE AMB LA DIRECCIÓ

D'altra banda, la Marea Blanca d'Abrera ha demanat una reunió amb la direcció del CAP per tal que també es pugui implicar en “la millora” del centre, tant pel que fa a l'atenció que s'ofereix com a les condicions del personal.



Una quinzena de persones van participar en l'activitat. Foto: Ajuntament

## Recullen 250 quilos de residus a la zona del riu de Sant Hilari

**MEDI AMBIENT** ▶ L'Associació Naturalista d'Abrera (ANDA), en col·laboració amb l'Ajuntament, va organitzar a finals de novembre una recollida de residus coincidint amb la Setmana Europea de la Prevenció de Residus. A l'activitat, que es va fer a la zona del riu propera a la finca municipal de Sant Hilari, hi van participar una quinzena de persones. En total, van aconseguir recollir 250 quilos de residus, entre els quals hi havia plàstics de tota mena, llaunes de

cervesa i refrescos i residus voluminosos abandonats, entre altres coses.

### L'ACTIVITAT D'ANDA

A més d'aquesta recollida de residus, en els últims mesos, ANDA ha augmentat la seva activitat i ha organitzat diverses jornades de neteja de camins i zones del poble.

Veient la quantitat de residus detectats en la darrera activitat, l'Ajuntament ha fet una crida a la consciència ambiental.

# Les males olors: un problema real

» La plataforma Tanquem Can Mata participa en una prova pilot per crear un mapa de males olors  
 » Ho han fet amb una aplicació que permet que els veïns registrin els episodis de pudors que detecten

Anna Utiel  
**ESPARREGUERA**

Les queixes per les males olors que genera l'abocador de Can Mata no són noves, però ara els veïns que fa anys que denuncien la situació tenen més arguments a favor seu.

En els últims mesos, la plataforma Tanquem Can Mata ha participat en una prova pilot impulsada per l'empresa Science for Change, que ha comptat amb el suport del Ministeri de Ciència i Innovació. S'ha fet a través de l'aplicació OdourCollect, que permet que la ciutadania registri els episodis de pudors que detecta, creant un mapa d'olors. Això ha permès reflectir la contaminació odorífera que pateixen veïns d'Esparreguera, Collbató,

Masquefa, els Hostalets de Pierola i Piera a causa de l'abocador.

Tot i que de moment només ha estat una prova, l'ús d'aquesta aplicació podria ajudar a deixar constància que les males olors són un problema real a la zona. "Des de l'empresa explotadora de l'abocador sempre ens han dit que no hi ha problemes d'olors, que ens ho inventem, per això ens ha vingut bé que una companyia externa ho posi de manifest", assegura el president en funcions de Tanquem Can Mata, Carles Bou.

Des de l'entitat, que es troba ara en procés de renovar la seva junta (el dia 11 van fer una assemblea per avançar en aquest sentit), tenen clar que volen aconseguir "que es demostrï i es reconegui" la contaminació odorífera que provoca Can Mata. Recorden que, a més de la inco-



L'abocador de Can Mata. Foto: Ajuntament

moditat òbvia que causen les pudors, també tenen conseqüències negatives per a la salut, com ara "estrès psicològic".

Per aquest motiu, exigeixen que es creï un "protocol de gestió d'incidències de males olors que sigui transparent", diu Bou, que considera que l'aplicació

OdourCollect seria una bona eina per fer-ho, perquè permetria evitar les interferències de l'empresa explotadora de l'abocador. Pel que fa al finançament de tot plegat, Bou defensa que hauria d'anar a càrrec de l'empresa o de l'Agència de Residus de Catalunya, i no dels ajuntaments.

## CAN RIAL I MAS D'EN GALL

Si bé l'abocador està situat al terme municipal dels Hostalets, els veïns dels barris esparreguerins de Can Rial i Mas d'en Gall són probablement els més afectats tant per les males olors com pel trànsit de camions (uns 120 al dia, segons Bou) carregats de residus.

## Comerç | Tot a punt per a una Fira de Nadal molt completa

La Fira de Nadal de Collbató se celebrarà divendres i dissabte, 17 i 18 de desembre, al passeig Mansuet. A més de les parades d'artesanía i alimentació, també hi haurà espectacles, com els que faran els Gegants i els Salnitrats, i altres activitats, com la visita del Pare Noel amb xocolatada inclosa.

## Collbató

# En marxa la primera edició dels pressupostos participatius

**PARTICIPACIÓ** ▶ Collbató ja té pressupostos participatius. L'Ajuntament ha posat en marxa aquesta iniciativa que permetrà que la ciutadania decideixi a què es destinaran un total de 20.000 euros del pressupost municipal. La primera sessió informativa es farà a les set de la tarda d'aquest dimarts.

El període per presentar propostes d'inversions va començar el 6 de desembre i acabarà el 17 de gener. Tots els veïns empadronats a Collbató majors de 16 anys, així com entitats i negocis ubicats al poble, poden presentar-hi fins a cinc idees. Ho poden fer telemàticament, emplenant un formulari a la plataforma Participa 311, o bé presencialment al Casal de Cultura.

Les condicions principals que han de complir les propostes és ser factibles des del punt de vista tècnic i legal, no requerir més de 20.000 euros d'inversió, no comprometre exercicis pressupostaris futurs i donar



El període per presentar-hi propostes va començar el dia 6. Foto: Pexels

resposta a una necessitat determinada i d'interès general.

Del 18 de gener al 22 de febrer, els tècnics municipals hauran d'avaluar la viabilitat econòmica, legal i mediambiental dels projectes proposats. Després hi haurà el període de selecció

per escollir les quinze propostes que arribaran a la fase final, entre les quals els ciutadans podran escollir les seves preferides del 18 de març a l'11 d'abril. Els projectes guanyadors (i que, per tant, es faran realitat) es donaran a conèixer el 18 d'abril.



La Regidoria d'Igualtat hi ha treballat des de 2019. Foto: Ajuntament

## Un protocol local per fer front a la violència masclista

**IGUALTAT** ▶ La Regidoria d'Igualtat i LGTBI de Collbató ha presentat el protocol local per a l'abordatge integral de les violències masclistes, un document que es va començar a elaborar l'any 2019.

Aquest nou protocol, que ofereix "un mapa" per entendre totes les formes de violència contra les dones que existeixen, ha de servir per millorar i agilitzar el treball en xarxa a l'hora de detectar i tractar els casos de violència masclista que es donin al

municipi. És per això que, en el procés d'elaboració, hi han participat professionals de l'àmbit de l'educació (tant primària com secundària) i de la salut, a més de la Guàrdia Municipal, els Mossos d'Esquadra i diversos departaments de l'Ajuntament.

El protocol respon, segons el consistori, a la seva "clara aposta per sensibilitzar i construir espais de reflexió i de treball amb una perspectiva de gènere que s'ha anat estenent a les diferents àrees del municipi".

**VES ALS**

#RegalaEmocions

**QUINTES**

#ComparteixCultura

**EMOCIONANT**

## Bàsquet | El Mataró, pròxim compromís del CB Esparreguera

El conjunt de Carlos Espona visitarà el Club Bàsquet Maresme Mataró 3 Viles el pròxim dissabte 18 de desembre a les 18.30 hores. El CB Esparreguera hi arribarà després de la seva tercera victòria consecutiva, l'última el passat dia 11 contra el Joventut Badalona B (73-67).

Fotos (entrevista i portada): Arxiu Sandra Corcuera

# "No entenc per què a Espanya no es promou el retrorunning"

Sandra Corcuera / Heptacampiona de retrorunning

Sandra Corcuera (Barcelona, 1972) té una memòria prodigiosa per recordar què somia a la nit. "De petita escrivia els somnis en unes llibretes que encara conservo. Hi dibuixava escenes", comenta. No es podia imaginar, però, que seria heptacampiona del món d'un esport que desconeixia, el retrorunning. Córrer cap enrere.

Toni Delgado  
OLESA



**H**as provat moltes disciplines: ballet, gimnàstica artística, tennis, natació, taekwondo... Per què et vas quedar amb l'atletisme?

Al cap de 10 minuts corrent ja connecto amb mi mateixa. Des que em marco competicions diàries, la meua vida és més divertida, em sento millor i més segura de mi mateixa.

**Vas començar a participar en curses convencionals l'any 2000.**

Just quan vaig venir a viure a Olesa de Montserrat em vaig apuntar al Club Atletisme Olesa. En Nacho Pinedo era el meu entrenador. Havia començat a córrer quan treballava al Metro de Barcelona on, com et pots imaginar, les jornades eren molt intenses. Després de tancar l'estació que em toqués aquell dia, tornava a casa corrent. Llavors vivia al barri de Sants. Hi va haver una època que entrava a dos quarts de cinc del matí. M'aixecava a les tres i... Cap a la feina fent exercici!

**No trobaràs a faltar els horaris...**

Com que vaig a dormir a les 9 de la nit, em llevo a les cinc o a dos quarts de sis del matí i surto a entrenar-me. Vaig al revés de tothom, i no només quan corro.

**El 2022 buscaràs a París el teu vuitè Mundial.**

No és segur encara que se celebri. L'any passat el van suspendre.

**Només he trobat un altre espanyol que competeixi en retrorunning, Christian López.**

No n'hi ha més que ho facin. En Christian ha participat en alguna competició, però fa més coses.

**Quines van ser les teves primeres sensacions quan vas provar de córrer cap enrere?**

Em faltava equilibri i em costava anar recte. Vaig haver de treballar molt la coordinació entre els braços i les cames. A primera hora a la zona on m'entreno no hi ha cotxes i m'acompanyen per guiar-me. Com que dono voltes pel recorregut conec força bé l'asfalt. Està clar que en el retrorunning mires més al terra que si correguessis cap endavant, i també estàs més

atenta als sorolls i tens encara més precaució.

**El Consejo Superior de Deportes (CSD) ha contactat amb tu?**

Només m'han felicitat pels èxits. Ja no espero res més. Estic orgullosa d'haver guanyat medalles sense saber què em trobaria i preparant-me com he pogut. D'acord, és un esport minoritari, però a països

**"A vegades gairebé fins a última hora no sé si podré participar en el Mundial"**

com Alemanya o Itàlia el valoren. Aquí gens. Més aviat m'han posat les coses molt difícils.

**Són països amb cultura esportiva i que inverteixen en tots els sentits en els esports.**

No entenc per què a Espanya no es promou el retrorunning. Estic segura que, si es fes, hi hauria esportistes que corren cap endavant que, com a mínim, provarien de fer-ho cap enrere.



**Quina va ser la teua primera cursa de retrorunning?**

El 2007 a Lleida i la van organitzar un grup d'amics. Hi vam participar unes 20 persones. L'havia trobat a internet amb la descripció "cursa de retrorunning". Un cop allà vaig al·lucinar: havíem de córrer cap enrere! No m'ho creia, però no era cap broma. Van ser 1.500 metres eterns...

**Has mantingut el contacte amb els organitzadors?**

No. Els coneixia des de feia temps: volien muntar una proposta diferent. Ja a casa vaig descobrir que als Estats Units a vegades s'utilitzava el retrorunning en l'atletisme per a prevenir lesions i també en processos de recuperació. Com que em lesionava força, vaig incorporar-lo al final dels meus entrenaments. Va ser tot un encert.

**Què va passar després?**

El 2011 vaig veure que hi havia la International Retro Running Association, que organitza els mundials, i em vaig preparar pel meu compte per a participar en el del

2012... També a Lleida, on vaig guanyar el meu primer campionat del món. Que sàpiga no s'ha tornat a organitzar cap cursa més de retrorunning aquí.

**Tens patrocinadors?**

Mai n'he tingut. Sí col·laboracions amb alimentació, roba... A vegades gairebé fins a última hora no sé si podré participar en el Mundial. L'ajuda familiar ha estat clau. Fa temps que no espero que m'arribin inversions externes...

**Fa cinc anys vas comentar a 'El Confidencial' que no tenies una marca personal.**

Estic en el mateix punt. Se'm coneix una mica per ser campiona del món. El meu marit és més optimista i creu que soc més coneguda del que penso. Tinc els peus tant a terra que a vegades no valoro prou el que he aconseguit.

**Fes-li una mica més de cas al teu marit. Ets una pionera!**

Bé... Estic orgullosa del que he fet. No ha estat ni està sent un camí gens fàcil.

**Abelaira**  
Relotgeria i Joieria

**JOIERIA EN OR, PLATA I OBJETE DE REGAL**

**/Botiga-Abelaira**  
**/empremta muntanya montsarrat**  
**/abelairabotiques**

Sant Miquel, 13 - Tel.93 777 62 96  
Taquígraf Garriga, 6 Tel.93 777 55 85  
**ESPARREGUERA**

**és temps de Nadal i Reis a Castellví de Rosanes**

Activitats fins al 8 de gener  
[www.castellviderosanes.cat](http://www.castellviderosanes.cat)

Ajuntament de Castellví de Rosanes

Associació Amics dels Reis de Castellví de Rosanes | AMRA Escola Mare de Déu de Montserrat | Fundació Privada Rosalia | Diputació Barcelona

Fa més de 100 anys que organitzem les activitats nadal·lenques i reials.



**SI ETS  
PROFESSIONAL,  
FES-HO  
OFICIAL**

**SERVEI  
D'ACREDITACIÓ  
DE COMPETÈNCIES  
PROFESSIONALS**

Si tens experiència laboral o formació no reconeguda ara pots acreditar les teves competències i certificar oficialment la professionalitat que hi ha darrere la teva feina.

Consulta tota la informació a [fp.gencat.cat](http://fp.gencat.cat)



   Financiat per la Unió Europea NextGenerationEU  **Generalitat de Catalunya**



**el valor de  
la proximitat**

**100.812**  
usuaris únics metropolitans  
Octubre'21 OJD

**166.566**  
pàgines vistes  
Octubre'21 OJD

**línia**  
el diari metropolità

[liniaxarxa.cat](http://liniaxarxa.cat) grup comunicació21  

## No t'ho perdís

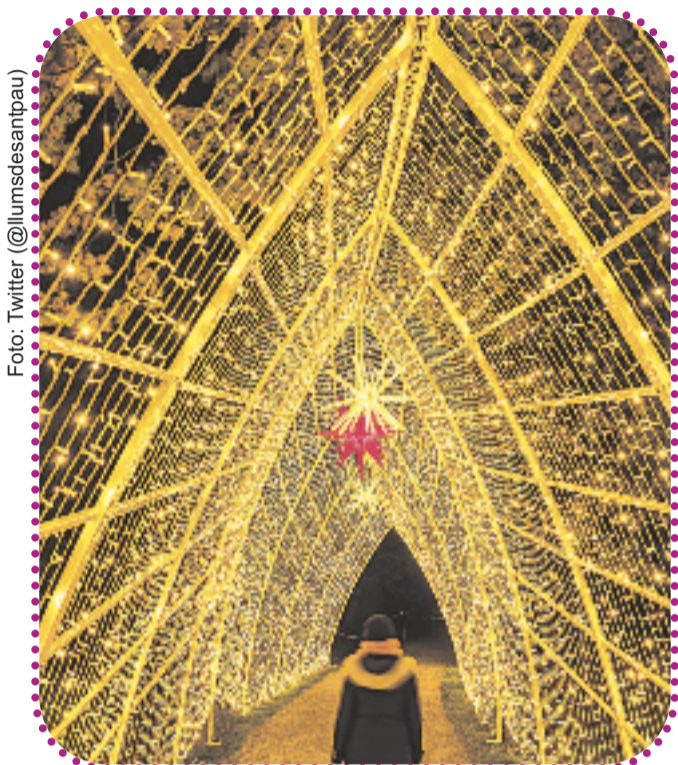


Foto: Twitter (@llumsdesantpau)

### Els llums de Sant Pau

La màgia de Nadal ja ha arribat a casa nostra i un dels llocs on ha agafat més protagonisme és al Recinte Modernista de l'Hospital de Sant Pau, a Barcelona. Des del passat 22 de novembre i fins al 9 de gener, aquest espai ofereix un recorregut per a tota la família ple de llums i decoracions nadalenques. Aquest agradable passeig, d'un quilòmetre i mig, comença a la façana del recinte (que ja fa anys que s'il·lumina per Nadal) i s'hi endinsa, oferint un espectacle de llums que farà sentir als visitants que són dins d'un autèntic conte de fades.



## Famosos

Història viva del futbol. Ja es pot afirmar sense embuts que Alèxia Putellas (Mollet del Vallès, 1994) és la millor jugadora del món. La migcampista va guanyar el 29 de novembre la Pilota d'Or, convertint-se en la primera catalana a aconseguir aquest guardó. En un discurs molt emotiu, que va incloure unes paraules en català, la capitana del Barça va destacar el fet que el seu triomf individual coincís amb el 122è aniversari del club, i va tenir un record molt personal per al seu pare. "Vull dedicar aquest premi a algú que sempre ha estat molt especial per a mi. Espero que estiguis orgullós de la teva filla. Va per tu, pare, allà on siguis", va dir, entre llàgrimes. Putellas ha rebut una allau de felicitacions des de tots els àmbits i s'ha acabat de convertir en tot un orgull culer i català. Aquella nena que anava al Camp Nou amb el Buff del Club Super3 al cap és ara la número 1 mundial.

## La fitxa

### QUI ÉS?

**A L È X I A P U T E L L A S**

### ÉS FAMOSA PER...

**Ser la millor futbolista del món**

És la capitana del Barça del triplet

### QUÈ HA FET?

**Guanyar la Pilota d'Or**

És la primera catalana a rebre aquest guardó

### A LES XARXES...

**Admiració total**

La consideren un referent dins i fora del camp

## Llibres



**Quan s'esborren les paraules**  
Rafel Nadal

Quan s'esborren les paraules les coses perden el seu nom i deixen d'existir, i a l'autor només li queda escriure aquestes pàgines sobre la baba Montserrat, amb l'esperança que cada cop que algú les llegeixi posi en marxa les històries que s'hi expliquen i faci reviure els seus protagonistes. Un relat que no amaga la nostàlgia per un temps que s'acaba.

## Teatre



**Pecats imperdonables**  
Benjamín Cohen

Edu Pericas dirigeix la seva adaptació de *Sin perdón por los pecados* de Benjamín Cohen, una barreja entre comèdia i thriller carregada de suspens, on els personatges mostren la misèria de l'ésser humà. L'obra presenta la història d'una empresa familiar del Delta de l'Ebre que va en picat pels errors de la segona generació.

Al teatre Aquitània de Barcelona.

## Música



**Des dels marges**  
Maio

Maio, la germana dels Ginestà (Júlia i Pau Serrasolsas), acaba de publicar el seu disc de debut en solitari: *Des dels marges* (Propaganda pel fet!). El treball inclou nou cançons diverses, de les quals la majoria són en castellà, però també n'hi ha en català. La característica que tenen en comú és el to reivindicatiu de les lletres, plenes de consciència social.

## Pelis i sèries



**La hija**  
Manuel Martín Cuenca

La Irene té 15 anys i viu a un centre de menors. S'acaba de quedar embarassada i vol canviar de vida amb l'ajuda del Javier, un dels educadors del centre, que li ha ofert viure amb ell i la seva dona a canvi d'una cosa: donar-los el fill que està gestant. Un pacte que la Irene accepta però que es veu compromès a mesura que es va sentint com a seva la vida que porta a dins.



# Lluís Tomàs: la lluita per un Martorell més just

Diuen que una persona no mor del tot mentre hi ha algú que la recorda. Partint d'aquesta premissa, el company Lluís Tomàs no morirà mai, perquè els i les socialistes de Martorell el recordarem sempre. Per a mi, però, el Lluís no era només un company de partit, sinó que també era un bon amic i un referent polític.

El Lluís representava un estil de fer política que sempre he admirat. La política de trepitjar els diferents barris de la ciutat, sobretot els més humils, i escoltar les problemàtiques dels veïns i veïnes. La política de convertir les necessitats i les preocupacions dels nostres conciutadans i conciutadanes en propostes, als plenaries municipals, que milloressin la seva qualitat de vida.

Però, sobretot, admirava (i encara admiro) la seva constància i persistència a l'hora d'assolir els objectius polítics que ens plantejàvem com a partit. Unes fites polítiques que, principalment, anaven adreçades a evitar que les desigualtats econòmiques i socials entre els diferents barris de Martorell anessin en augment. Al Lluís li angoixava profundament que,

podent redistribuir la riquesa generada d'una forma equitativa, hi hagués persones que tinguessin tant i d'altres que no tinguessin ni tan sols un habitatge per viure de forma digna. En aquest sentit, el Lluís era la personificació de la cerca permanent de la justícia social i d'una societat més igualitària.

Moltes gràcies, Lluís, per haver estat el nostre portaveu tots aquests anys. Moltes gràcies per haver-te deixat la pell a l'hora de defensar totes i cadascuna de les nostres propostes polítiques. Moltes gràcies pel teu fort compromís a l'hora de construir un Martorell més social, més sostenible i més feminista. Sense cap mena de dubte, la nostra ciutat no s'entendria sense la teva gran contribució social i política.

Per tot plegat, som plenament conscients que venen setmanes difícils. No serà una tasca fàcil continuar el projecte sense tu. Però ho farem. N'estic segur. Treballarem sense descans per la ciutat que somiaves perquè, com sempre deies, als i les socialistes Martorell ens ocupa (i molt).



Article de Pedro Delicado,  
primer secretari del PSC de Martorell

✉ martorell@socialistes.cat

🐦 @PSCMartorell

📘 facebook.com/PSCMartorell

📷 @pscmartorell

C/Puig del Ravell, 6-8, local 3

Telèfon: 937 755 420 📞 686 925 481

## Un pressupost sense projecte de futur no pot tenir el nostre suport



El pressupost aprovat al passat ple gràcies a la majoria absoluta del govern ens sembla poc ambiciós i amb manca de projectes de futur. Les in-

versions d'aquest nou pressupost són aquelles que ja estaven previstes, així que res de nou, sobretot tenint en compte el repte de futur que el nostre poble, com la resta, té davant dels fons econòmics que venen d'Europa.

Ens cal fer front a la possibilitat que els fons europeus ens ofereixen per aconseguir significatives millores per als veïns i veïnes, per al poble. Trobem a faltar projecte de digitalització de la nostra administració, amb formació tant per als treballadors i treballadores com per a usuaris. No hi ha cap projecte de transformació energètica més enllà de la substitució dels fanals per leds, que ja fa dos anys que fou anunciada. Els edificis públics del poble tenen àmplies possibilitats de millora per aprofitar recursos energètics naturals. Collbató requereix un projecte, ja que tenim diferents fronts als quals cal donar resposta de manera planificada i projectada al futur. No n'hi ha prou a posar pedaçes en asfalt, enllumenat o canonades

d'aigua, cal un pla que ens permeti a totes i tots reconèixer el nostre poble ara i en el futur. Com ja he dit altres vegades, Collbató té dificultats per arribar a la recaptació necessària per invertir i mantenir el poble a causa de

### Oferiment de cooperació amb el Consell Comarcal per estudiar les subvencions disponibles en l'àmbit de les canalitzacions d'aigua

la seva poca densitat de població i extensió, i els fons europeus serien una gran oportunitat per posar certes infraestructures al dia si disposéssim d'un pla, d'un projecte. Ara, després de 6 anys amb el mateix lideratge,

constatem que no avancem com a poble i que les oportunitats no s'aprofiten. El lideratge polític consisteix en això: aplicar plans, projectes pensats d'acord amb el que recollim i escoltem, el que ens transmeten la gent. El pressupost anual de l'Ajuntament hauria de recollir això. Avui dia la nostra administració local és competent i funciona, de manera que el que li cal són projectes que aquesta maquinària administrativa tiri endavant.

Malgrat ser a l'oposició, volem sumar pel poble i volem que aquest obtingui el millor. Per això, com a membre del Consell del Baix Llobregat, he ofert la possibilitat de mantenir una reunió amb el personal administratiu especialitzat en subvencions del Consell Comarcal, per intentar aprofitar els recursos econòmics que el nostre poble pugui gaudir. Aquest oferiment va ser recollit i acceptat pel govern del poble, motiu pel qual em sento agraïda i il·lusionada, i aviat es farà la reunió.

✉ collbato@socialistes.cat

🐦 @SdCollbato

📘 @socialistesdecollbato

📷 @sdcollbato

📞 646 48 86 67

Telèfon: 646 48 86 67



# La NOVA PROMOCIÓ de vivendes a MARTORELL

 **les terrasses  
de La Sínia**

**Pisos, àtics i baixos amb jardí**  
Tots amb terrasses més àmplies

**PRIMERA FASE A LA VENDA!!!**

**Rambla de les Bobiles, 24 - Martorell**



**93 774 06 63**



**www.fiquesrosanes.com**

Comercialitza

